

หนึ่งรอยยิ้ม....สร้างความสุข

ปัจจุบันไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า “เงิน” เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นมาจากปัจจัย 4 บางคนอาจกล่าวว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดเลยก็ว่าได้ เราทุกคนจึงต้องทำงานเพื่อแลกกับสิ่งที่ตนต้องการ บางคนอาจทำงานมากหรือน้อยแตกต่างกันไป เมื่อทำงานสิ่งที่จะต้องเสียไปกับงานก็คือเวลา ฉันก็เป็นอีกคนที่ต้องทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองเช่นเดียวกัน เมื่อเข้าสู่ชีวิตของการทำงานกรอบของเวลาที่ถูกจำกัดลง เวลาว่างที่จะทำอะไรมากมายเหมือนสมัยเรียนก็เริ่มลดลง ดังนั้นเวลาที่มีเวลาว่างฉันก็มักจะนัดเพื่อนๆ หรือหาวิธีการสร้างความสุขเพื่อเป็นการผ่อนคลายให้กับตนเอง ซึ่งแต่ละคนก็มีวิธีสร้างสุขแตกต่างกันไปบางคนอาจจะไปดูหนัง ฟังเพลง เล่นกีฬาหรือหาของอร่อยๆทาน สำหรับฉันวันนี้เป็นวันว่าง ฉันเลือกที่จะไปนั่งทานไอศกรีมเย็นๆ ในห้างสรรพสินค้านั่งคุยกันอย่างสนุกสนาน ระหว่างที่เรานั่งรอ สายตาของฉันก็มองไปเห็นผู้ชายวัยกลางคนนั่งอมยิ้มอย่างมีความสุขอยู่ที่โต๊ะ จึงเกิดความสงสัยว่าเค้ายิ้มทำไมแต่พอมองไปที่เก้าอี้ฝั่งตรงข้ามก็พบคำตอบ หญิงสาวคนหนึ่งนั่งทานไอศกรีมอย่างมีความสุขเช่นกัน เธอนั่งทานอย่างเอร็ดอร่อยแม้ว่าจะไม่มีฟันแล้วก็ตาม ระหว่างการนั่งทานนั้นไม่มีประโยคใดๆในการสนทนาแต่ทั้งสองคนมีความสุขโดยที่เราสัมผัสได้ทำให้เรารู้สึกดีติดันกับการกระทำของเขา เมื่อได้เห็นภาพตรงหน้านั้นเราก็นึกถึงพ่อและแม่ขึ้นมาในทันที รู้สึกว่าแม้เพียงเรื่องเล็กน้อยๆก็ทำให้พ่อแม่มีความสุขได้ ไม่จำเป็นต้องหาสิ่งของอะไรมากมายหรือมีคำถามหาศาลให้ท่านแค่เรามีเวลาให้ท่านบ้าง ดูแลเอาใจใส่บ้าง ท่านก็มีความสุขมากแล้ว แต่ทำไมเรามักจะนึกถึงท่านเป็นคนสุดท้ายเสมอ ทำไมเราถึงเพื่อนหรือคนอื่นๆเสมอในเวลาที่มีความสุขแล้วนึกถึงท่านเป็นคนสุดท้าย แต่ในเวลาที่เศร้าหรือผิดหวังเรากลับนึกถึงท่านเป็นคนแรก เรื่องเล่าเรื่องนี้อยากให้ทุกคนได้ลองเปลี่ยนทัศนคติใหม่ เห็นมุมมองในการดำเนินชีวิตของแม่ลูกคู่หนึ่งที่เรียบง่ายแต่ก็มีความสุข ทำให้รู้ว่าการสร้างความสุขให้กับพ่อแม่เนั้นจะมีความสำคัญก็ต่อเมื่อกับท่านในยามที่ท่านมีชีวิตอยู่แม้เพียงสิ่งเล็กๆที่ทำให้ท่านมีความสุข ดีกว่าทำอะไรมากมายยิ่งใหญ่วันที่ท่านไม่รับรู้อะไรเลย

สิริพร สว่าง

กองเกสักรรม